

(3) Závažným kárným deliktem je závažné

a) porušení povinností exekutora, kandidáta nebo koncipienta stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory,

b) jednání, jímž exekutor narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další činnosti, nebo

c) jednání, jímž kandidát nebo koncipient narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěru v odborný výkon činnosti exekutora.

(4) Za kárný delikt exekutora se považuje i

a) porušení povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, nebo

b) jednání, jímž se narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěra v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další činnosti, dopustil-li se jich zaměstnanec exekutora.

(5) Za závažný kárný delikt exekutora se považuje i závažné

a) porušení povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, nebo

b) jednání, jímž se narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěra v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další činnosti, dopustil-li se jich zaměstnanec exekutora.

(6) Exekutorovi lze za kárný delikt uložit některé z těchto kárných opatření:

a) písemné napomenutí,

b) veřejné napomenutí,

c) pokutu do 2 500 000 Kč,

d) odvolání z exekutorského úřadu.

(7) Kandidátovi lze za kárný delikt uložit některé z těchto kárných opatření:

a) písemné napomenutí,

b) veřejné napomenutí,

c) pokutu do 250 000 Kč,

d) odvolání ze zastupování.

(8) Koncipientovi lze za kárný delikt uložit některé z těchto kárných opatření:

a) písemné napomenutí,

b) veřejné napomenutí,

c) pokutu do 50 000 Kč.

(9) Za závažný kárný delikt lze exekutorovi uložit kárné opatření podle odstavce 6 písm. b) a d) a pokutu od 50 000 Kč do 5 000 000 Kč, kandidátovi kárné opatření podle odstavce 7 písm. b) a d) a pokutu od 10 000 Kč do 500 000 Kč a koncipientovi kárné opatření podle odstavce 8 písm. b) a pokutu od 5 000 Kč do 100 000 Kč.

(10) Za kárný delikt lze zároveň uložit písemné napomenutí i pokutu nebo veřejné napomenutí i pokutu. Za závažný kárný delikt lze zároveň uložit veřejné napomenutí i pokutu. Při ukládání kárného opatření se přihlédne k tomu, že exekutor, kandidát nebo koncipient se znovu dopustil kárného provinění, ačkoliv již byl pravomocně uznán vinným kárným proviněním.

(11) Exekutorovi se uloží kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu, byl-li v posledních 5 letech před podáním návrhu na zahájení kárného řízení nejméně třikrát pravomocně uznán vinným závažným kárným deliktem, jestliže tato skutečnost zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání v exekutorském povolání. Kandidátovi se uloží kárné opatření odvolání ze zastupování, byl-li v posledních 5 letech před podáním návrhu na zahájení kárného řízení nejméně třikrát pravomocně uznán vinným závažným kárným deliktem, jestliže tato skutečnost zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího zastupování exekutora.

(12) Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu, nesmí být odvolaný exekutor po dobu 5 let od právní moci rozhodnutí o odvolání jmenován exekutorem. Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání ze zastupování, nesmí být odvolaný kandidát po dobu 5 let od právní moci rozhodnutí o odvolání ustanoven zástupcem nebo být jmenován exekutorem. Kárné opatření veřejného napomenutí je povinen ten, komu bylo toto kárné opatření uloženo, uveřejnit na vlastní náklady v celostátním tisku do 1 měsíce ode dne právní moci rozhodnutí, jímž se kárné řízení končí; toto rozhodnutí je vykonáno dnem, kdy bylo uveřejněno. Obsah a formu veřejného napomenutí určí senát kárného soudu v rozhodnutí, jímž se kárné řízení končí.

(13) Příjem z pokut uložených exekutorům je příjmem státního rozpočtu, příjem z pokut uložených kandidátům a koncipientům připadá Komoře.

(14) Odpovědnost exekutora, kandidáta nebo koncipienta za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 3 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

(15) Exekutor se zproští odpovědnosti za kárný delikt podle odstavců 4 a 5, pokud se prokáže, že provedl veškerá opatření, která po něm lze spravedlivě požadovat při řízení exekutorského úřadu podle § 13 odst. 1.

(16) Lhůta podle odstavce 14 se přerušuje zahájením trestního stíhání vedeného pro týž skutek proti téže osobě. Skončením takového trestního stíhání počíná běžet lhůta nová.

(17) Pokud bylo kárné řízení vedeno proti exekutorovi na podkladě návrhu na zahájení kárného řízení, kterým bylo navrženo schválení dohody o vině a kárném opatření, a pokud kárný soud svým rozhodnutím vrátil věc nebo dohodu tomu, kdo podal návrh na zahájení kárného řízení, lhůta podle odstavce 14 neskončí dříve než uplynutím 6 měsíců od právní moci takového rozhodnutí.

§ 117

(1) Kárné řízení se zahajuje na návrh, který se nazývá kárnou žalobou.

(2) Kárnou žalobu je oprávněn podat

a) ministr proti kterémukoli exekutorovi, kandidátovi nebo koncipientovi,

b) předseda revizní komise a předseda kontrolní komise ve věcech působnosti těchto komisí proti kterémukoli exekutorovi, kandidátovi nebo koncipientovi,

c) předseda krajského soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, kandidátovi nebo koncipientovi tohoto exekutora či zástupci exekutora,

d) předseda okresního soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, kandidátovi nebo koncipientovi tohoto exekutora,

e) předseda exekučního soudu proti exekutorovi, který tuto exekuci vede, proti kandidátovi nebo koncipientovi tohoto exekutora nebo zástupci exekutora,

(dále jen „kárný žalobce“).

~~(3) Kárná žaloba musí být podána do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo.~~

(4) (3) Kárná žaloba musí obsahovat jméno a příjmení exekutora, kandidáta nebo koncipienta, proti němuž žaloba směřuje, jeho sídlo, sídlo exekutora, u něhož je kandidát nebo koncipient zaměstnán, popis skutku, pro který se navrhuje zahájení kárného řízení, a označení důkazů, o které se návrh opírá. Ke kárné žalobě se připojí důkazy, které má kárný žalobce k dispozici.

(4) Kárný žalobce a exekutor mohou též sjednat dohodu o vině a kárném opatření. Pokud kárný žalobce a exekutor sjednali dohodu o vině a kárném opatření, kárný žalobce navrhne kárnou žalobou schválení této dohody. Ustanovení zákona upravujícího řízení ve věcech exekutorů o náležitostech dohody se použijí obdobně. Kárná žaloba obsahuje náležitosti podle odstavce 4 vyjma popisu skutku, pro který se navrhuje zahájení kárného řízení. Ke kárné žalobě se připojí kromě důkazů, které má kárný žalobce k dispozici, též sjednaná dohoda a další přílohy, které se v případě sjednání dohody před zahájením kárného řízení přikládají k návrhu na zahájení kárného řízení podle zákona upravujícího řízení ve věcech exekutorů.

(5) Stanoví-li tak tento zákon, ministerstvo a kárný žalobce může vyzvat kárného žalobce ke sdělení, zda podá nebo podal kárnou žalobu pro určitý skutek proti určité osobě.

(6) Vyzvat ke sdělení podle odstavce 5 může

a) ministerstvo kárného žalobce uvedeného v odstavci 2 písm. b) až e),

b) kárný žalobce uvedený v odstavci 2 písm. c) kárného žalobce uvedeného v odstavci 2 písm. b) a d),

c) kárný žalobce uvedený v odstavci 2 písm. d) kárného žalobce uvedeného v odstavci 2 písm. b) a

d) kárný žalobce uvedený v odstavci 2 písm. e) kárného žalobce uvedeného v odstavci 2 písm. b).

(7) Kárný žalobce, kterému byla doručena výzva, je povinen k výzvě sdělit, zda podá nebo podal kárnou žalobu, bez zbytečného odkladu od doručení výzvy.

(8) Oprávnění kárného žalobce, kterému byla doručena výzva, podat kárnou žalobu není odstavcem 5 a 6 dotčeno.

(9) Jestliže ze sdělení kárného žalobce vyplývá, že kárnou žalobu podal nebo podá, ministr, pokud ke sdělení vyzvalo ministerstvo, a kárný žalobce, který vyzval ke sdělení, může také podat kárnou žalobu pro týž skutek proti téže osobě nebo přistoupit k jiné kárné žalobě podané pro týž skutek proti téže osobě.

(10) Ministr, pokud ke sdělení vyzvalo ministerstvo, a kárný žalobce, který vyzval ke sdělení, může podat kárnou žalobu pro týž skutek proti téže osobě nebo přistoupit k jiné kárné žalobě podané pro týž skutek proti téže osobě i před doručením sdělení.

Změna zákona č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní

pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

§ 9

Plat při dočasném zproštění výkonu funkce státního zástupce

(1) Po dobu dočasného zproštění výkonu funkce podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ přísluší státnímu zástupci 50 % platu, na který vznikl státnímu zástupci ke dni účinnosti dočasného zproštění výkonu funkce a po dobu trvání dočasného zproštění výkonu funkce nárok, nestanoví-li tento zvláštní právní předpis jinak.

(2) Nedošlo-li z důvodu, pro který byl státní zástupce dočasně zproštěn výkonu funkce, k zániku funkce státního zástupce,¹⁷⁾ nevyplacená část platu včetně dalšího platu, pokud by na něj jinak státnímu zástupci vznikl nárok, se doplácí; to neplatí, byl-li státní zástupce pravomocně odsouzen pro trestný čin **nebo pokud bylo kárné řízení zastaveno v důsledku vzdání se funkce.**

Změna zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů

§ 17

(1) Nahradil-li stát škodu, ke které došlo při činnosti státního orgánu nebo poskytl-li ze stejného důvodu zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, může požadovat regresní úhradu od těch, kteří se podíleli na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu, pokud byli k vydání rozhodnutí nebo k úřednímu postupu oprávněni.

(2) Nahradil-li stát škodu, která vznikla z nezákonného rozhodnutí nebo z nesprávného úředního postupu, na nichž se podílel soudce nebo státní zástupce, nebo poskytl-li ze stejného důvodu zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, může požadovat regresní úhradu pouze tehdy, pokud byla vina soudce nebo státního zástupce zjištěna v kárném nebo trestním řízení **včetně schválení dohody o prohlášení viny a přijetí trestu nebo dohody o vině a kárném opatření, pokud bylo podmíněně zastaveno kárné nebo trestní řízení anebo v rámci trestního řízení byl podmíněně odložen návrh na potrestání nebo bylo schváleno narovnání.**

(3) Uhradily-li úřední osoby nebo územní celky v přenesené působnosti regresní úhradu státu, mohou požadovat regresní úhradu od těch, kdo se podíleli na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu.

(4) Je-li podle tohoto ustanovení uplatněn nárok na regresní úhradu proti osobě, u níž účast na výkonu veřejné moci náležela k povinnostem vyplývajícím z pracovního poměru nebo z poměru mu na roveň postaveného anebo z poměru služebního, řídí se výše regresní úhrady zvláštními předpisy.⁹⁾

(5) Nárok na regresní úhradu vylučuje nárok na náhradu škody podle obecných předpisů.

(6) Nárok na regresní úhradu nelze uplatňovat vůči tomu, kdo se podílel na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu na příkaz nadřízeného, ledaže by se uposlechnutím příkazu dopustil trestného činu.

Změna zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů

§ 22

(1) Ochránce je oprávněn doporučit vydání, změnu nebo zrušení právního nebo vnitřního předpisu. Doporučení podává úřadu, jehož působnosti se týká, a jde-li o nařízení nebo usnesení vlády nebo zákon, vládě.

(2) Úřad je povinen do 60 dnů sdělit své stanovisko k doporučení podle odstavce 1. Ustanovení § 20 odst. 2 platí obdobně.

~~(3) Ochránce může navrhnout přisedící k zápisu do seznamu přisedících pro řízení ve věcech soudních exekutorů podle zvláštního právního předpisu.~~